BUNE ŞI RELE

● Campionatul masculin devine tot mai interesant. **Dinamo** a capotat în faţa studenţilor gălăţeni, iar **Steaua** a pierdut la **Politehnica Bucureşti**. Dinamoviştii nu gustaseră în actualul campionat din cupa amară a înfrîngerii, dar rezultatul de la Galaţi nu poate să-i afecteze peste măsură, deoarece şansele lor la titlu au rămas aceleaşi. Se observă o oboseală a întregii formaţii şi antrenorul **Dan Niculescu** are datoria să ia măsuri. O perioadă de odihnă ar fi binevenită pentru **Albu** şi echipa lui. Gălăţenii au demonstrat că rămîn redutabili şi fără **Ioneci**. Bucureştenii au primit înfrîngerea demn, ca adevăraţii sportivi. O remarcă pentru sportivitatea gălăţeanului **Samson**. Într-o dispută aeriană cu Novac şi Baltag, în cădere Samson l-a faultat pe Novac, iar acesta, dezechilibrat, l-a lovit pe Baltag. În sală, fluierături la adresa lui Novac. Samson a ridicat mîinile şi a recunoscut, printr-un gest, că el este vinovatul, iar spiritele s-au potolit ca prin farmec. Pentru aceasta, încă o dată: bravo, **Samson**!

● Prin felul în care a evoluat duminică, echipa antrenorului emerit **C. Herold** ne-a făcut să apreciem o dată în plus că **Foibert, Fodor** şi (probabil) **Novacek** au abandonat prea devreme activitatea competiţională. Cîteva constatări de la ultimul meci. Echipa are în componenţă o serie de jucători cu tendinţe prea ofensive: **Savu, Barău, Tüdösi, Gheorghe, Popa, Nosievici** şi chiar **Dimancea**. În partida cu **Politehnica**, aceşti baschetbalişti, în momentul cînd intrau în posesia mingii, nu făceau altceva decît, indiferent de situaţie, să arunce la coş. Cum procentajul încercărilor a fost dezastruos, rezultatul le-a fost defavorabil. Campionii au un singur conducător de joc: **Em. Niculescu**, dar el a fost întrebuinţat prea puţin. Într-o echipă trebuie să fie şi jucători care să paseze şi să-şi dirijeze coechipierii. E de ajuns ca **Nosievici** să nu dea randamentul scontat, şi înfrîngerea nu mai poate fi evitată. Atenţie! **Steaua** a avut o formaţie care la fiecare apariţie făcea sala neîncăpătoare şi ridica tribunele în picioare.

Irimie (I.C.F.) — cu balonul — unul dintre tinerii baschetbalişti care se afirmă de la o etapă la alta

● **Meciul Farul — I.C.F.** „Coridă" pe malul mării. Constănţenii, cu această victorie, la care poate se vor adăuga şi altele (pe teren propriu) cu **Rapid, Comerţul Tg. Mureş** şi **Politehnica Iaşi**, speră să rămînă în prima divizie a ţării. Dar, după felul cum au jucat în întîlnirea cu **I.C.F.**...

● După această partidă, **Tarău** este bun de plată: 2 800 lei (două mii opt sute). De ce? Enervat, pe alţii... şi pe el, s-a dus la masa oficială, a apucat microfonul şi l-a făcut ţăndări. Printr-o comunicare telefonică, CMEFS Constanţa a anunţat federaţia de specialitate că a înaintat formele legale de imputare. Deci, **Tarău** poate aştepta liniştit... pregătind banii!

● **Elevele bucureştene din formaţia Şcolarul**, antrenate de prof. **E. Manea**, vor activa anul viitor în divizia A? Aşa se pare! Duminică au cîştigat la Bacău un joc „cheie". Mai au unul în Bucureşti în etapa următoare, cu **Viitorul Dorohoi**, şi dacă vor învinge şi nu vor interveni surprize, vom avea o echipă de eleve în divizia A.

● Ceva şi despre „cavalerii" fluierului. La Iaşi, **Petre Marin** şi **I. Şerbănescu** au arbitrat slab, la Constanţa **M. Aldea** şi **V. Chioreanu** au condus sub orice critică, iar la Bucureşti, dr. **D. Chiriac** şi **V. Stinghe** au făcut greşeli. Ar fi timpul ca arbitrii noştri să nu mai dea prilejul atîtor discuţii şi comentarii nefavorabile. S-ar linişti şi antrenorii (care nu văd cauza înfrîngerilor decît în maniera de arbitraj), şi jucătorii, şi spectatorii.

Paul IOVAN

fotbal

Ghiţă (Dinamo Bacău) şi Oblemenco („U" Craiova), în luptă pentru balon. (Fază din meciul disputat duminică la Craiova)

Foto: A. NANCI

630 minute de joc, dar puţine de fotbal

A desprinde din fizionomia celor şapte partide elementele comune, capabile să confere unei anumite etape un profil particular, devine o operaţiune puţin antrenantă atunci cînd lipsesc realizări frapante de ordin tehnic. Ar fi interesant de comentat, de pildă, planul tactic al echipelor, conceput special şi aplicat în funcţie de adversari. Cum a pregătit o surpriză, cum a neutralizat punctele forte ale echipei rivale, cum a profitat de slăbiciunile sale, cum a contopit pe loc ideile pregătite de acasă cu neconcordanţele iscate pe teren (de nenumărate ori se atestă în fotbal că puterea de înţelegere a fiecărui meci şi spontaneitatea fotbaliştilor sînt mai necesare decît premisele).

Caracteristicile unei etape ar trebui găsite tocmai în modul particular de exprimare al echipelor în funcţie de partenerul lor mereu schimbat, cum apare fiecare echipă în compania alteia. Dar, dacă s-ar aplica celei de a şasea etape a returului unitatea de măsură amintită (care nici măcar nu poate fi considerată o exigenţă), atunci s-ar putea selecta din toate mărturiile existenţe despre cele şapte partide prea puţine reuşite, incapabile să schimbe gustul sălciu al acestui campionat.

Mecanismul piteştenilor a funcţionat impecabil doar două minute, cînd Dobrin, Rădu şi Olteanu au dezechilibrat apărarea Jiului, creînd breşe pentru vîjelosul Kraus. La Craiova, dinamoviştii din Bacău au paralizat printr-o strategie calmă tentativele cam stereotipe ale echipei lui Cosmoc, reduse, în ultima vreme, la încercarea de a-l aduce pe Oblemenco cu mingea în faţa porţii adverse. Vătafu de la oaspeţi l-a scăpat o singură dată de sub marcaj pe Oblemenco — „vătafu" gazdelor — şi atunci, portarul Ghiţă era, de ciudă, să muşte iarba. Farul şi Rapid s-au înfruntat în repriza secundă prin combinaţii şi acţiuni bine iniţiate şi dezvoltate, pînă cînd se ajungea la linia de fundaşi a giuleştenilor, sau la Koszka, utilizat fundaş central, cazemate în mişcare, pe care unii dintre cei mai buni înaintaşi ai noştri — Sasu, Iancu, Kallo, Ionescu şi Dumitriu — nu s-au priceput să le ocolească. Remarcabile au fost eforturile echipei lui Drăguşin, care a plecat cu un punct şi cu o colecţie de contuzii de la Tg. Mureş, acolo unde A.S.A. joacă, din ce în ce mai mult, pe cartea durităţilor, pretenţiile unei mediocrităţi de pe obrazul căreia s-a cam prelins tot fardul. Universitatea Cluj, jucînd 5 meciuri în două săptămîni, cu o echipă mai tînără decît multe formaţii din campionatul de tineret, a fost învinsă pe teren propriu de oboseală, de bare şi de viclenia lui Grozea. Totul depinde de optică. Apreciezi acele secvenţe de fotbal excelent pe care l-au practicat „şepcile roşii" drept dovadă a ceea ce promite să devină mîine această echipă, sau negi cu furie talentul şi potenţialul acestui nucleu de tinereţe şi deplîngi amintirea lui Vasile Alexandru.

Echipele bucureştene, obţinînd şase puncte din opt, au stors mare beneficiu din această etapă. Dinamo a cîştigat datorită unei greşeli de arbitraj, iar arădenii n-au deschis scorul în partida cu Steaua datorită altei erori de resortul cavalerilor fluierului.

S-ar putea vorbi despre cîteva linii de fundaşi mobile, trainice, agresive şi bine organizate. Dar nu se impune în toată divizia naţională un cuplu de mijlocaşi, capabil să devină scut pentru fundaşii centrali şi eminenţa cenuşie a acţiunilor ofensive. Sporadic, un atacant, doi, realizează, din cînd în cînd, cîte o combinaţie intenţionată care destramă şi neutralizează opoziţia apărătorilor. Dar, nici una din cele 14 echipe nu are în prezent o linie de înaintaşi ale căror isprăvi să ne sugereze imaginea adevăratului fotbal, pe care îl deplîngem atît, fiindcă nu mai avem ocazia să-l vedem decît la alţii.

Şase sute treizeci de minute de joc. Cîte dintre ele au fost închinate Zeiţei fotbalului şi cîte au fost irosite pe execuţii tehnice greşite, pe faze în care grupuri masive de jucători adverşi loveau de-a valma mingea de parcă era ciumată, pe vînătoare de glezne şi pe şuturi în tribună? Să nu încheiem socotelile, căci şi aşa primăvara sîntem predispuşi la astenie.

Dintre posibili, probabili, presupuşi sau susceptibili pentru lot s-au evidenţiat: Dinu (unul dintre puţinii a cărui seriozitate este egală cu talentul), Răducanu, Dobrin, Grozea şi Dincuţă.

Remus BOGDAN

MIZA — O CIRCUMSTANŢĂ ATENUANTĂ?

La Tg. Mureş, se ştie, s-a jucat un meci cu o miză foarte importantă. Punctele puse în joc însemnau AER pentru ambele protagoniste, „sufocate" psihic de spectrul barajului. Aceste puncte puteau prelungi contractul celor două echipe cu divizia A, un contract vulnerabil — în ceea ce le priveşte pe amîndouă — în multe din clauzele sale. De aici însă şi pînă la maniera (contrazicînd o elementară etică sportivă) „punctele scuză mijloacele" este o distanţă pe care n-o putem accepta.

Am văzut la Tg. Mureş o apărare (a gazdelor) jucînd, în 8 din 10 cazuri, OMUL şi nu mingea. Sub privirile clemente ale arbitrului (care a fluierat, dar n-a eliminat pe nimeni), înaintaşii Progresului au fost sistematic „culcaţi" la pămînt, doboriţi ca şi popicele, chiar şi în situaţii cînd nu aveau mingea (Mateianu, Oaidă). Am văzut în acest meci un jucător — Timpănaru — care este pur şi simplu un pericol public. Pe lîngă faulturile grosolane pe care le-a comis, acest fotbalist (despre care trimisul Radiodifuziunii, N. Soare, ne spunea că dacă era el adversarul direct al lui Timpănaru, după un sfert de oră de joc ar fi fugit afară de pe teren) şi-a permis la un moment dat chiar să-l strîngă de git (nu mult, din fericire) pe „omul său", Ţarălungă. Gestul este „demn" de omul din Neanderthal. Or, să admitem că fotbalul nostru, şi aşa destul de limitat în registrul său, nu poate face loc chiar şi preistoriei...

Bancarilor, care au cucerit un punct tocmai pentru că au căutat să facă mai mult fotbal, le reproşăm momentele de „joc cu tribunele", baloanele aruncate cu dezinvoltură departe de tuşă.

Consemnăm, în încheiere, într-un bilanţ medical, numele jucătorilor bucureşteni care au venit de la Tg. Mureş cu pungi de gheaţă pe picioare, ca urmare a traumatismelor suferite: Ţarălungă, Soangher, Oaidă, V. Popescu, Mateianu.

M. POPESCU

P.S. După meci, s-au găsit totuşi cîţiva „pacifişti" care au afirmat că, faţă de miză, jocul nu a fost excesiv de tare. E adevărat, el n-a atins „culmile" jocului retur Racing — Celtic. Putem însă lua ca etalon exemplele-limită ale nesportivităţii?

Şi totuşi, romanul se scrie!

În clipele în care victoria Petrolului sau înfrîngerea Universităţii trecea de pe teren în istorie, publicul clujean, într-o tăcere solemnă şi gravă, părăsea stadionul ca pe un templu unde se adusese o mare jertfă. De fapt, jertfa nu era altă decît cele două puncte pierdute de studenţi...

Începutul partidei a fost prea frumos ca totul să poată fi adevărat şi să dureze. După golul de album al lui Lică şi bara senzaţională a lui Oprea, timp în care au licărit cîteva faze şi intenţii de aur în jocul studenţilor, petroliştii au ieşit tiptil din apărare, fără curaj şi pretenţii afişate, temperînd ostilităţile. Două greşeli uriaşe de apărare, în timp ce studenţii — care arată mai degrabă a elevi! — încercau mereu o soluţie pentru golul al doilea, au adus conducerea de partea oaspeţilor. Cînd dominată apărarea gazarilor nu mai avea aer, Oană l-a introdus pe Badea în atac şi a creat, oricum, o problemă. Teaşcă l-a trimis pe Pexa înainte, pe Crişan l-a trecut pe banca rezervelor şi a sperat în „revirimentul" Mustaţea... Cei doi antrenori au „jucat" ca marii maeştri la masa de şah, ingenios şi precis. Oană a avut executanţi mai buni, mai bine instruiţi şi mai siguri. Teaşcă lucrează şi se bate cu recruţi! Iată un adevăr pe care mulţi îl ignoră şi peste care nu se poate trece. Varianta Crişan — care putea tot atît de bine să fie o „revoluţie în care să ardă Petrolul" — a rămas un eşec. Anca în locul lui Cîmpeanu (bolnav) n-a dat satisfacţie. Un cîştig incontestabil este Creţu. Moţul (Creţu e din Apuseni) dacă va fi serios şi va trudi cu rîvnă, poate lesne şi sigur să ajungă... la „împărăţie". Oprea a avut de mai multe ori victoria în netrebnicul său bocanc şi de fiecare dată a aruncat-o, înspăimîntător cu cîtă constanţă, peste poartă.

Petroliştii s-au apărat — N. Ionescu a fost un veritabil Sfîntul al echipei, jumătate victoria fiind a lui — şi au profitat. Domnia lui Dridea cel Bătrîn se află în amurg, dar noi o preţuim pentru tinereţea ei.

Studenţii au trecut pe lîngă o mare victorie, semn că perioada de instrucţie continuă. Măcar de ar fi fost Neşu, sau Şabo din „epoca de aur a comediei" şi carierei lui, sau cel puţin să fi fost gol şutul lui Creţu din repriza a doua, şut ce a zguduit atît de tare bara încît se mai mişca şi duminică seara, la ora 20.

La Cluj, comentariile curg gîlă. Se înaltă şi se decapitează, pe faţă sau în gînd, „capete" şi idei. Un adevăr e de necontestat: fotbalul se învaţă. Şi cine n-are răbdare, nu-l va şti şi înţelege niciodată. El este asemenea cărţilor. Mulţi citesc şi fiecare înţelege ce vrea şi cît poate. După debut, meciul de duminică părea un roman senzaţional. Dar, am citit primele două pagini — totul n-a fost decît o excelentă schiţă — restul filelor fiind, spre surprinderea generală, albe! Asta înseamnă, chiar după căderea de duminică a studenţilor, că romanul se poate şi se va scrie.

Viorel CACOVEANU

De la Constanţa adunate...

...Am avut impresia că în prima repriză nici o echipă n-a ţintit victoria ci, în primul rînd, ocluziunea culoarelor prin care s-ar fi putut strecura înaintaşii adverşi. Dacă procedeul era firesc pentru Rapid — care dorea să stăvilească mai întîi presupusele atacuri cu tăvălugul ale gazdelor — prudenţa constănţenilor mi s-a părut exagerată. De altfel, jucătorii antrenorului Mărdărăscu, nerespectînd numerele de pe tricou, s-au aşezat pe teren într-o formaţie curioasă: Koszka (nr. 10) „libero" în faţa portarului, o linie de 4 fundaşi în faţa lui Koszka, iar Sasu (nr. 7) mijlocaş stîngă. În partea a doua — cînd gazdele au renunţat la beton — jocul s-a întăritat şi amîndouă formaţiile şi-au dorit ardent două puncte. Dar zeiţa Fortuna a păţit ca legendarul „erou" al lui Buridan care a murit de foame neştiind ce să aleagă între două... alternative.

...În primele 45 de minute amîndoi fundaşi dreapta erau pe picior greşit. Dar nici o echipă, nici cealaltă n-a sesizat şi, după pauză, Jamaischi şi Georgescu şi-au revenit.

...Ceea ce am apreciat în mod deosebit la rapidişti a fost efortul unanim. Toţi au muncit cu dăruire, dovedindu-se, ca fotbalişti, cu adevărat unsprezece harnici muncitori feroviari. Mi-a plăcut însă mai mult apărarea, pentru că a avut serios de lucru şi pentru că şi-a păstrat un calm olimpian chiar în perioadele cînd furtuna se înteţea în careu.

...Arbitrul N. Cursaru, care a ţinut neapărat să mă cunoască, mi-a declarat după meci: „Temerea dv. din avanconica de simbătă — că meciul îmi va pune probleme prea grele — m-a îndîrjit teribil". Mai ales în repriza secundă au fost multe faulturi şi jucătorii, nerecunoscîndu-le, au creat probleme dificile arbitrului. Dar... cinci stele! Prin urmare, arbitrul Cursaru ştie să fluiere şi foarte bine, ceea ce înseamnă că în alte ocazii, cînd a intors pe dos soarta unor meciuri...

...Antrenorul Angelo Niculescu era, într-un fel, nemulţumit: „Am venit să-l văd pe Sasu cum se mişcă pe extremă şi el a jucat... mijlocaş!" În general, nu prea a fost încîntat de forma unor jucători pe care-i avea în vedere. Iată ce note le-a acordat: Manolache 7, Sasu 7, Kallo 6, Răducanu 8, Dumitru 6, Dumitriu II 6, Ioneseu 7.

...Meciul n-a cunoscut nici un învingător, poate şi pentru că providenţa a vrut să se respecte o tradiţie. Amintiţi-vă că, în anul trecut, feroviarii au cucerit laurii de campioni, dar ambele întîlniri cu constănţenii le-au terminat nedecis! (Bilanţul întîlnirilor din ultimii 10 ani: Rapid — 6 victorii; Farul — 4 victorii; de 5 ori — egalitate).

Gh. MITROI

COPIII RĂSPUND: PREZENT!

Pregătiri intense la Cluj

(De la trimisul nostru, Ov. IOANIŢOAIA)

Clujul ne-a întîmpinat cu răceala unei întîrziate primăveri: nori, frig. O cu totul altă atmosferă aveam să găsim la sediul CJEFS, unde tov. *I. Cucu* — preşedintele Consiliului municipal ne-a pus la dispoziţie, cu amabilitate, toate „argumentele" necesare discuţiei.

— *Cum stăm cu pregătirile reprezentativei liceelor? Să ştiţi de la mine că nu ni-i frică! Vineri, 12 aprilie, pe stadionul Clujeana a avut loc un trial al echipelor de juniori din localitate, după care s-a procedat la reţinerea în lotul lui „L" Cluj a 16 jucători, care vor face deplasarea la Bucureşti:* St. Constantin (*Lic. Gh. Barţiu*) şi A. Lengyel (*Lic. 7*) — *portari*, T. Gagesh (*Lic. 14*), D. Elciu (*Lic. Em. Racoviţă*), Fr. Caranci (*Lic. N. Bălcescu*), C. Codreanu (*Lic. 6*) şi M. Bogdan (*Lic. N. Bălcescu*) — *fundaşi*, L. Pop (*Lic. 10*), M. Munteanu (*Lic. N. Bălcescu*) şi Ioan Pop (*Lic. Em. Racoviţă*), *căpitanul echipei — mijlocaşi*, I. Munteanu (*Lic. Em. Racoviţă*), Şt. Naghi (*Lic. 7*), Şt. Lazăr (*Lic. Gh. Barţiu*), V. Vişan (*Lic. Gh. Barţiu*), N. Ienac (*Lic. 15*) şi L. Abrudan (*Lic. N. Bălcescu*) — *atacanţi. Mizăm pe o formaţie omogenă, jumătate din componenţii lotului fiind juniori ai echipei divizionare „U", iar cealaltă jumătate aparţinînd lui* C.F.R. Cluj. *De altfel, jucătorii sînt în „grija" antrenorului* ADALBERT COVACI, *de la „U", care conduce pregătirile echipei ajutat de* St. Naghi. *După antrenamentul de omogenizare care a avut loc luni, în parcul sportiv universitar, „băieţii" promit un „debut" atractiv la Bucureşti. De fapt, rezultatul în sine interesează mai puţin. Este vorba înainte de toate de o tradiţie, care trebuie reluată şi apoi întărită. În acest scop noi am hotărît ca „L" Cluj să aibă în toate meciurile pe care le va susţine „culori" proprii: chiloţi albi şi tricouri roş-albastre cu dungi orizontale şi ecusoane cu stema municipiului.*

— Ştiţi, în deschidere are loc...

— *Meciul dintre reprezentativele şcolilor generale. Cum să nu! Iată lotul, de care se ocupă antrenorii* S. Avram, *de la Centrul de juniori şi* V. Bălţiu: I. Almaş, V. Varo, A. Cimpeanu, M. Cojocaru — *căpitanul echipei*, Gr. Szabo, Şt. Liga, R. Marcu, I. Furnea, I. Simboan, C. Adrian, I. Bucur, D. Mureşan, G. Pop şi S. Mironiuc. *Şi, ca o curiozitate — toţi cei 14 şcolari sînt născuţi în '53!*

Culorile lor? Cele ale mult îndrăgiţilor „seniori" de la „U": negru-alb.

Mult zgomot pentru nimic!

Juca la Jiul, extremă dreaptă. De la un meci la altul se comporta tot mai bine. Aproape că nu exista cronică în care să nu fi fost evidenţiat. Forma cu Libardi, Ionescu şi Peronescu o înaintare de temut pentru orice apărare. Datorită evoluţiilor sale a fost selecţionat în echipa naţională. A debutat într-un meci destul de uşor, cu echipa Ciprului, la Bucureşti, dar toată lumea vedea în el pe viitorul titular al reprezentativei noastre. Vă mai amintiţi de Martinovici? Ce se întîmplă cu el?

În vara trecută şi-a manifestat dorinţa să joace la Universitatea Craiova. Ce dispută a urmat între echipa din Valea Jiului şi cea craioveană! Prima pierdea un jucător bun, a doua se lupta să-l aibă în rîndurile sale. „*Cu Martinovici lîngă Oblemenco*, spuneau craiovenii, *mergem la titlu!*" Discuţiile au durat tot returul campionatului trecut, perioadă în care acest fotbalist a stat pe tuşă. Atunci, lumea spunea: „*E păcat ca un internaţional, datorită neînţelegerilor dintre cele două echipe, să nu joace*". În sfîrşit, „cazul Martinovici" s-a rezolvat şi sperăm că va fi în folosul fotbalului nostru.

S-au disputat, pînă în prezent, ŞASE etape din acest retur. Dar Martinovici nu se vede. Internaţionalul de la Jiul a devenit la Craiova un anonim. Nu poate ieşi din mediocritate. Notele pe care cronicarii (aproape aceiaşi cronicari care în urmă cu un an îi lăudau) i le-au atribuit sînt grăitoare: *5 la jocul cu Jiul, 5 la cel cu Dinamo Bucureşti, 5 cu F.C. Argeş, 9 cu Universitatea Cluj, 6 cu Progresul şi 5 cu Dinamo Bacău.* MEDIA GENERALĂ *5,83!* A luat un 9 în meciul cu Universitatea Cluj, cînd echipa sa a întîlnit un edversar în zi slabă (scor, 4—1 pentru craioveni). În şase etape a marcat un singur gol! Ce se întîmplă cu Florea Martinovici? Iată o întrebare la care iubitorii fotbalului aşteaptă un răspuns. Poate îi vor primi chiar din partea lui.

★

Apropo! Pop de la U.T.A. ce mai face? Cîte discuţii s-au purtat între formaţia arădană şi Politehnica Iaşi şi pentru acest jucător. Şi iată că în actualul retur (6 etape) Pop nici n-a apărut în echipa din Arad. Duminică a jucat în formaţia de tineret. Mult scandal pentru nimic!

Constantin ALEXE

NOTE • COMENTARII • NOTE • COMENTARII

Duminică, toţi şcolarii pe stadionul Republicii!

Important de reţinut:

● **Primul meci de duminică începe LA ORA 9 FIX. El va opune echipele şcolilor generale din BUCUREŞTI şi CLUJ. Conducătorul acestei partide va fi cunoscutul arbitru de fotbal C. MITRAN. Apreciatul „cavaler al fluierului" VA ARBITRA DUMINICĂ PENTRU ULTIMA OARĂ. Deci, cu ocazia retragerii sale din activitatea sportivă, APLAUZE LA SCENA DESCHISĂ acestui neobosit şi corect arbitru, care a condus sute şi sute de meciuri!**

● **Cine va da lovitura de începere la meciul şcolilor generale? Lovitura de începere va fi dată de maestrul emerit al sportului ION NUNWEILLER!**

● **Care vor fi culorile bucureştenilor? Echipele reprezentative ale şcolarilor din Capitală vor purta echipament de culoare GALBEN-APRINS! Aşadar, ca şi la antrenamente, vom striga: „HAI, RĂŢUŞTELE!"**

● **Ce vom vedea şi ce vom auzi în pauzele dintre meciuri? Vom vedea (printre altele): O SPECTACULOASĂ CURSĂ DE URMĂRIRE PE BICICLETE. Vom auzi (tot printre altele): UN FRUMOS PROGRAM DE CÎNTECE EXECUTAT DE RENUMITUL ANSAMBLU AL „PALATULUI PIONIERILOR"!**

● **În ziarul nostru de mîine — NOI SURPRIZE!**

P.S. Biletul pentru marele cuplaj de duminică costă: 2 LEI!

Între ora de limba franceză şi aceea de geografie, Gabriel Iordache (primul din stînga), elev în clasa a XI-a E a Liceului „M. Sadoveanu" şi căpitanul lui „L" Bucureşti, face anticipaţii asupra meciului împotriva colegilor clujeni. Interesul stîrnit de cele relatate îl probează prezenţa unei fete, „infiltrată" pe extremă...

Foto: T. ROIBU

PRIN FILMOTECA CUPEI...

(Urmare din pag. 1)

reşti. Finală de Cupă fără... rezonanţă. După 45 de minute de joc, însă, stupoare. Metalurgiştii conduc cu 2—0. Seleş, autorul celor două goluri, are o execuţie excepţională la al doilea. Lovitură liberă, peste zid, de la 25 m, la care toţi dinamoviştii, inclusiv portarul Constantinescu, rămîn martori muţi de uimire. Şi Urcan, Mioc, Apro, Jojart II şi ceilalţi se întorc în cetatea metalurgiştilor cu invidiatul trofeu.

...12 noiembrie 1961. Stadionul Republicii găzduieşte, după opinia miilor de „tifosi" de dincolo de Podul Grant, o formalitate. Finala Rapid — Arieşul Turda. În Giuleşti, s-a amenajat o vitrină specială pentru Cupă, s-au făcut, aprioric, fotografii cu „cîştigătorii" prezumtivi. „Bomba" bombelor. Echipa lui Ozon (binecunoscutul nostru jucător care a avut ghinionul să joace patru finale de cupă, pierzîndu-le pe toate patru) este învinsă clar de formaţia sticlarilor din oraşul de pe malul Arieşului. Băieţii lui Ursu au fost admirabili, Suciu (portarul de azi al Stelei) a apărat fenomenal, iar Băluţiu, autorul celor două goluri ale turdenilor, a semănat „doliu" în Giuleşti.

Dar aceasta este „competiţia k.o.". Rapidul, cîştigătoarea a şapte ediţii (dintre care 6 consecutiv), a băut şi din cupa celei mai amare decepţii. Vorbind statistic, vom remarca, bineînţeles, recordul echipei Steaua, cîştigătoare a opt ediţii ale Cupei.

Cu gîndul, în sfîrşit, la SFERTURILE de azi, nu cădem în naivitatea de a face pronosticuri. Cele trei reprezentante ale diviziei B — **„Poli" Iaşi, Vagonul Arad** şi **C.F.R. Timişoara** — vor încerca, sîntem siguri, să se autodepăşească pentru a smulge victorii prestigioase. Celelalte cinci „mari" — **Steaua, Rapid, Dinamo Bucureşti, Progresul** şi **Dinamo Bacău** — vor voi, desigur, să-şi onoreze blazonul, iar, pe de altă parte, se gîndesc şi la Cupa Cupelor, importantă competiţie europeană a cărei viitoare ediţie a început să le surîdă...

Vor fi surprize? Sigur! Chiar şi lipsa vreunui rezultat neaşteptat va fi tot o surpriză...